

Art Katz: Apostolisuuden manifesti, osa6

Art Katz: An Apostolic Manifesto

Yhdessä toteutettuina ei sen kaltainen todellisuus ja sen kaltainen elämä ainoastaan vaikuta seurakunnan jumalanpalveluksiin, vaan se vaikuttaa ennen kaikkea ymmärrykseen. Heidän arvostelukykynsä on paljon terävänkokoisempää, paljon kykenevämpää tutkimaan asioita ja erottamaan sellaisia tekijöitä, jotka ovat omiaan lumoamaan ja johdattamaan ansaan pinnallisempia kristittyjä.

Se näkee ja tunnistaa sen ongelman, jonka aiheuttavat avaruuden henkivaltojen ja pimeyden voimien vaikutus, ja näkee välttämättömäksi taistella sitä vastaan. Tämä taistelu merkitsee äärimmäistä vastustusta ja vain äärimäinen uhrautuminen siinä voi tuoda voiton. Se ei ole pelkästään joidenkin hurskaiden yksilöiden toimintaa, vaan seurakunnan yhteinen hanke, jossa seurakunta on tietoinen niiden yläpuolellaan olevien valtojen olemassaolosta, jotka taistelevat hengen voimassa ja sellaisen aidon rukouksen tukemana, joka on verrannollinen niiden luonteeseen.

Tällaisen seurakunnan luonnetta kuvaa tunteiden hallinta, itsekuri ja uhrautuvaisuus. Se on aidosti alamainen sille hallitsijalle, joka tässä voitellun ja taivaallisen kutsun omaavassa ruumiissa asuu, eikä suinkaan millekään seurakuntaa matkivalle virkakoneistolle, joka toimii ihmisten tai uskonnollisten suositusten varassa. Arvovalta syntyy siitä, että se tunnistetaan, ja sellaiselle alistuminen on ratkaisevaa koko ruumiin luonteelle. Jos haluamme aina vaan olla itseriittoisia, oman tahdon mukaan toimivia yksilöitä, jotka tulevat kokouksiin sunnuntaisin, ja teemme aina omia suunnitelmia, omia päätöksiä, laadimme omia ohjelmiamme ilman että edes ilmoitamme niistä tai kysymme keltään, silloin pimeyden voimat eivät ota meitä vakavasti. Ne tietävät kyllä, milloin olemme alamaisia Herralle. Jos meidän alamaisuutemme on pinnallista ja näemme itsemme siitä ulkopuolisina, jos meissä on jotakin, joka ei halua nöyryä auktoriteetin alle, koska näemme sen auktoriteetin olevan laadullisesti puutteellista, silloin sellaisella seurakuntaruumiilla ei voi olla sitä apostolista luonnetta, joka ansaitsee pimeyden voimien taholta tulevan kunnioituksen ja arvovallan tunnustamisen. Meidän on otettava se riski, että alistumme auktoriteeteille, joiden elämä ei kaikilta osin täytä vaatimuksia. Ne voivat pysyä aina puutteellisina, elleivät liity yhteen seurakuntaruumiissa, sillä oikeanlaisessa seurakunnassa sekä lampaista että paimenista huolehditaan. Meillä ei ole mitään tekosyytä vetäytyä pois sen auktoriteetin ulottuvilta, jonka Jumala on asettanut seurakuntaansa ihmisten muodossa.

Seurakunta on nyt siinä prosessissa, jossa se asetetaan ennalleen siihen ympäristöön, jossa se alunperin syntyi. Meidän Raamatun tutkistelumme eivät enää ole mielenkiintoisia Kirjoitusten läpikäyntejä, jotka vain antavat viihdykettä ja syvempää näkemystä niihin ilmestyksellisiin asioihin, joita sieltä kumpuaa. Ne pitäisi asettaa sellaiseen kiireelliseen tärkeysjärjestykseen kuin ne olisivat meille kirjoitettuja epistoloita, sillä elämmehän ihan niitä päiviä, jolloin kohtaamme samoja lopun aikojen kahakoita ja vastakkainasetteluita, joissa seurakunta eli sen alkuaikoina. Raamattutunnit jonakin harmittomana keskiviikkoisena harrastuksena on se ääripää, johon olemme eksyneet, kun olemme siirtyneet kauas apostolisesta elämäntavasta ja alkaneet harrastaa jotain paljon halvempaa. Milloin oikein aiomme palata takaisin siihen todellisuuteen, jossa alkuseurakunta eli, jossa Jumalan sana oli vakuuttavaa, voimallista, läpitunkevaa ja huipputärkeää? Meidät pitäisi siirtää kokonaan raamattutunneilta pois saamaan kunnon ohjeita siitä, miten Jumalaa ja hänen tarkoituseriään palvellaan.

Seurakunta, jota olen kuvannut, on seurakunta, joka tavoittelee ikuista palkintoa ja kruunua eikä pidä marttyyrikuolemaa kauhistuttavana asiana, vaan etuoikeutena. Aavistelen, että tämä aika vielä päättyy marttyyrien esiinmarssiin. Marttyyrien ajan odottaminen ei ole jokin kaukaa haettu romanttinen kuvitelma, vaan realistinen käsitys siitä, mikä on oleva todennäköinen seuraus kuvatuunlaisesta pyhittäytymisestä lopun aikoina. Sellaisen seurakunnan koko elämäntapa tuottaa tällaisen lopputuloksen. Seurakunta todella erottautuu maailmasta hyvin radikaalilla tavalla ja se pitää yllä pyhää elämäntapaansa joka päivä. Se haluaa olla tietoisesti mukana siinä jatkumossa, joka alkoi sen apostolisessa menneisyydessä. Se haluaa uskoa, että sen yläpuolella on näkymättömien todistajien joukko, niiden jotka ovat kärsineet vastustusta jopa kuolemaa uhmaten eivätkä ole saaneet palkintoa tämän elämän aikana eivätkä päässeet täydellisyyteen ilman meitä. Tämä on varmaa apostolista ajattelua, ymmärrystä, uskoa ja odotusta!

Art Katz

Art Katz (1929-2007) oli messiaaninen kristitty ja toimi sananjulistajana kotimaassaan Yhdysvalloissa ja maailmanlaajuisesti. Artikkelit on käännetty hänen nettijulkaisustaan [Art Katz Ministries](#). Art Katz'in perintöä vaalii [Ben Israel Fellowship](#). Julkaistu luvalla.

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.